

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE**

**26.10.2005. godina
Beograd**

Kž. I O.K. 4/05

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu - Posebno odeljenje, u veću sastavljenom od sudija: Milene Inić-Drecun, predsednika veća, Gorana Čavline, Slobodana Rašića, Dragana Aćimovića i Miodraga Vićentijevića, članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Popovićem, zapisničarem, u krivičnom predmetu **optuženog AA i dr**, zbog krivičnog dela neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. i člana 22. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije i dr, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu - Specijalnog tužioca, **optuženih AA, BB i VV, njihovih branilaca i branilaca optuženih GG, DD, ĐĐ i EE**, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu - Posebno odeljenje KP. 2/03 od 30.12.2004. godine, na sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije ŽŽ, optuženih AA, GG, EE, BB, DD i VV i njihovih branilaca advokata AB, AV, AG, AD, AĐ, AE i AŽ, dana 26.10.2005. godine i 27.10.2005. godine, osim optuženih i u zamenu za advokata AE, advokata AZ, dana 27.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

I Žalba Okružnog javnog tužioca - Specijalnog tužioca u Beogradu, **SE DELIMIČNO UVAŽAVA**, i presuda Okružnog suda u Beogradu - Posebno odeljenje KP. 2/03 od 30.12.2004. godine, **PREINAČAVA** samo u pogledu odluke o kaznama u odnosu na optužene AA i EE, tako što Vrhovni sud Srbije - Posebno odeljenje optuženom AA, zbog krivičnog dela neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. i člana 22. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, **UTVRĐUJE** kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, a za krivično delo iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. i 2. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, za koja je prvostepenom presudom oglašen krivim, pa ga primenom člana 48. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije **OSUĐUJE** na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina, a optuženog EE, zbog krivičnog dela neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. i člana 22. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, u koje kazne se optuženima uračunava vreme provedeno u pritvoru i to optuženom AA od 15.03.2003. godine pa nadalje, a optuženom EE od 23.03.2003. godine do 30.12.2004. godine.

II u preostalom delu žalbe Okružnog javnog tužioca - Specijalnog tužioca u Beogradu i žalbe optuženih AA, BB i VV, njihovih branilaca i branilaca optuženih GG, DD, ĐĐ i EE **SE ODBIJAJU** kao neosnovane, i prvostepena presuda u nepreinačenom delu, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom oglašeni su krivim optuženi AA, GG, ĐĐ, EE, BB, DD i VV, zbog krivičnog dela iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. i člana 22. KZ SRJ, a optuženi AA i BB i zbog krivičnog dela iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM-a. Za krivično delo iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ optuženom AA je utvrđena kazna zatvora u trajanju od devet godina, a za krivično delo iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM-a, kazna zatvora u trajanju od tri godine, pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 godina, a optuženom BB, kazna zatvora u trajanju od sedam godina, za krivično delo iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ, a za krivično delo iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM-a, kazna zatvora u trajanju od tri godine, pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od osam godina. Zbog krivičnog dela iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ optuženi GG osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od šest godina, ĐĐ u trajanju od pet godina, EE, primenom člana 42. i 43. KZ SRJ u trajanju od jedne godine, VV u trajanju od sedam godina i DD u trajanju od tri godine. U izrečene kazne je svim optuženima uračunato vreme provedeno u pritvoru, kako je to navedeno u izreci prvostepene presude.

Na osnovu člana 69. i 245. stav 4. KZ SRJ optuženima BB i VV izrečena je mera bezbednosti oduzimanja predmeta, tako da je od optuženog BB oduzeto 1241 gram miksovanog heroina, 435,04 grama kokaina i 46,56 grama miksovanog kokaina, mlin za kafu tip 980, broj ___, metalni deo prese - kalup za presovanje droge, ručna bomba M-50, pištolj u obliku priveska, kalibar 5,6mm, automatska puška CZ, kalibar 7,62mm i 148 puščanih i pištoljskih metaka različitog kalibra, a od optuženog VV 203 grama heroina.

Optuženi AA, BB, GG i ĐĐ, na osnovu člana 84 i 85 KZ SRJ obavezani su da na ime imovinske koristi pribavljene izvršenjem krivičnog dela iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. i člana 22. KZ SRJ, plate novčane iznose i to optuženi AA 178.000,00 eura, BB 4.750,00 eura, GG 1.500,00 eura i ĐĐ 300,00 eura, u dinarskoj protivvrednosti, po kursu NBS na dan uplate, u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudno

izvršenja.

Na osnovu člana 193. ZKP, optuženi su obavezani da na ime troškova krivičnog postupka plate i to: AA, 14.044,00 dinara, GG, 360.378,00 dinara, ĐĐ, 14.228,00 dinara, EE, 14.944,00 dinara, BB, 242.236,00 dinara, VV, 29.136,00 dinara i DD, 14.202,00 dinara, kao i paušal u iznosu od po 10.000,00 dinara.

Protiv ove presude žalbe su blagovremeno izjavili:

- Okružni javni tužilac u Beogradu - Specijalni tužilac, zbog odluke o kaznama, u odnosu na optužene AA i EE i odluke o oduzimanju imovinske koristi u odnosu na sve optužene, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači tako da se optuženima AA i EE izreknu strože kazne i da se od optuženih oduzme imovinska korist u iznosu od 409.225,00 eura u smislu člana 515. ZKP;
- branilac optuženog GG, advokat AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni, troškovima krivičnog postupka i oduzimanju imovinske koristi, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom суду na ponovno suđenje, ili da se preinači u pogledu odluke o kazni i troškovima krivičnog postupka. Za sebe i optuženog je zahtevao obaveštenje o sednici veća;
- branilac optuženog VV, advokat AĐ, po svim zakonskim osnovima, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom суду na ponovno suđenje, ili da se preinači tako da se optuženi oslobođe optužbe, ili da mu se izrekne blaža kazna. Za sebe i optuženog je zahtevao obaveštenje o sednici veća. U dopuni žalbe, branilac optuženog je naveo da nije utvrđena tačna količina heroina koja je bila u opticaju;
- branilac optuženog DD, advokat AE, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnim sankcijama, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom суду na ponovno suđenje, ili da se preinači tako da se optuženi oslobođe optužbe, ili da mu se izrekne blaža kazna. Za sebe i optuženog je zahtevao obaveštenje o sednici veća;
- branilac optuženog ĐĐ, advokat AG, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. i stava 2. ZKP, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati istom суду na ponovno suđenje, ili da se preinači tako da se optuženom izrekne blaža kazna. U žalbi je zahtevao da ga sud izvesti o sednici veća;
- branilac optuženog AA, advokat AŽ, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 361. stav 7, člana 94, člana 352. stav 2. u vezi člana 18. stav 1, člana 3. stav 1, člana 17. stav 1. i 2, člana 89. stav 8. i 10. i člana 368. stav 1. tačka 11. i stava 2. ZKP, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom суду na ponovno suđenje, ili da se preinači tako da se optuženi oslobođe optužbe. U žalbi je zahtevao da njega i optuženog sud izvesti o sednici veća;
- optuženi BB, u žalbi ponavlja odbranu datu pred prvostepenim sudom, a iz žalbe proizilazi da prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da mu se izrekne blaža kazna;
- branilac optuženog BB, advokat AD, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivičnoj sankciji, troškovima krivičnog postupka i oduzimanju imovinske koristi, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom суду na ponovno suđenje, ili da se preinači tako da se optuženom izrekne blaža kazna i oslobođe plaćanja troškova krivičnog postupka i imovinske koristi. Za sebe i optuženog je zahtevao obaveštenje o sednici veća;
- branilac optuženog EE, advokat AI, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP, povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP, i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom суду na ponovno suđenje. Za sebe i optuženog je zahtevao obaveštenje o sednici veća;
- branilac optuženog AA, advokat AJ, po svim zakonskim osnovima, a iz žalbe proizilazi da prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predlaže da se pobijana presuda ukine. U žalbi je zahtevao da ga sud izvesti o sednici veća;
- optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda ukine. U dopuni žalbe optuženi navodi da mu je izrečena visoka kazna i da su navodi u žalbi Okružnog javnog tužioca - Specijalnog tužioca, neosnovani;
- optuženi VV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom суду na ponovno suđenje. U žalbi je zahtevao da ga sud izvesti o sednici veća;
- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenoa činjeničnog stanja i odluke o

kazni, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom суду на поновно суђење. У ћалби је захтевao да ga суд izvesti o sednici veća.

Republički javni tužilac Srbije je u podnesku pod brojem Ktž. 967/05 od 20.05.2005. godine, predložio da se ћалба Okružnog javnog tužioca u Beogradu – Specijalnog tužioca, uvaži, a da se ћалбе optuženih i njihovih branilaca odbiju kao neosnovane.

Vrhovni суд je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, ŽŽ, optuženog AA, GG, EE, BB, DD i VV, i njihovih branilaca advokata AB, AV, AG, AD, AĐ, AE i AŽ, dana 26.10.2005. godine i 27.10.2005. godine, osim optuženih i u zamenu za advokata AE, u prisustvu advokata AZ, a u odsutnosti advokata AJ, AI koji su o sednici uredno izvešteni па je nakon razmatranja spisa predmeta, pobijane presude, navoda i predloga u ћalbama i predloga Republičkog javnog tužioca, našao da je ћалба Okružnog javnog tužioca u Beogradu – Specijalnog tužioca, osnovana, само u pogledu odluke o kaznama, u odnosu na optužene AA i EE, a da su ћалbe optuženih i njihovih branilaca neosnovane.

Ispitujući prvostepenu presudu u smislu člana 380. stav 1. ZKP, Vrhovni суд nije našao da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, niti povreda krivičnog zakona na koje pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se ћalbama optuženih AA, VV, njihovih branilaca i branilaca optuženih GG, DD, ĐĐ i EE, pobija prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 364. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP i s tim u vezi navodi da je pobijana presuda zasnovana na dokazima na kojima se po zakonu ne može zasnivati i da je izreka pobijane presude nerazumljiva i protivrečna sama sebi i razlozima.

Vrhovni суд nalazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je odbio predlog branilaca optuženih, AA, GG, ĐĐ i VV, a koji se ponavlja i u navedenim ћalbama, da se iz spisa predmeta izdvoje zapisnici o saslušanju optuženih u policiji u svojstvu osumnjičenih, kao i predlog branilaca svih optuženih da se izdvoje zapisnici o saslušanju optuženih pred istražnim sudijom. Ovo iz razloga, jer iz zapisnika o saslušanju optuženih u policiji i pred istražnim sudijom proizilazi da su optuženi poučeni o njihovim pravima iz člana 89. i člana 13. stav 3. ZKP, da su zapisnici o saslušanju optuženih AA, GG, ĐĐ i VV, od strane organa unutrašnjih poslova pribavljeni u skladu sa odredbom člana 226. stav 9. ZKP, da u odnosu na te optužene nije bilo tragova, niti podataka, da je prema njima upotrebljena sila, pretinja ili iznuda, kako je to navedeno u obrazloženju prvostepene presude (strana 16. stav 4, strana 17 i 18), i da su svi pomenuti optuženi, osim optuženog ĐĐ, takođe i prilikom prvog saslušanja pred istražnim sudijom u osnovi priznali izvršenje krivičnih dela i time potvrdili iskaze date u policiji. Prema tome sledi da prvostepena presuda nije zasnovana na dokazima na kojima se po zakonu presuda ne može zasnivati, imajući pri tome u vidu da nije zasnovana na iskazu optuženog BB datom u policiji u svojstvu osumnjičenog, a iz razloga navedenih u pobijanoj presudi. Pored toga, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je odbio i ostale predloge branilaca optuženih, kako je to navedeno na strani 73 do 76 prvostepene presude.

Nadalje, u ћalbama se neosnovano navodi da je prvostepena presuda zasnovana na iskazima svedoka, a na kojima se po zakonu ne može zasnivati i da su isti pribavljeni mimo odgovarajućih odredbi ZKP. Iz spisa i pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je na osnovu iskaza svedoka, pored ostalih, koji su dati u skladu sa odredbom člana 504-j ZKP, zasnovao pobijanu presudu, imajući pri tome u vidu da presuda nije zasnovana samo na njima, kako je sve to detaljno navedeno u obrazloženju prvostepene presude u odnosu na pojedine optužene i njihove radnje krivičnih dela iz izreke prvostepene presude.

U navedenim ћalbama se neosnovano navodi da su izreka i obrazloženje prvostepene presude nerazumljivi i da ne sadrže opis radnje krivičnog dela iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ u pogledu postojanja organizovanja grupe, njihovog saizvrsilaštva i svesti o zajedničkom izvršenju krivičnih dela. Po oceni Vrhovnog суда iz izreke pobijane presude u navedenom delu pod tačkom I kao i iz obrazloženja proizilazi da su se svi optuženi udružili da u dužem vremenskom periodu u međunarodnim razmerama, po unapred utvrđenim zadacima vrše krivična dela neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga. S toga su neosnovani navodi u ћalbama da nisu navedena bitna obeležja krivičnog dela, kao i da radnje optuženih ne spadaju u oblast organizovanog kriminala. Prema tome, izreka u tom delu nije nerazumljiva kao i razlozi presude, s obzirom da u preostalom delu izreke je konkretizovana radnja svih optuženih, kao i u obrazloženju presude.

Žalbom branioca optuženog AA, advokata AŽ, se neosnovano pobija prvostepena presuda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 361. stav 2. u vezi člana 94, člana 352. stav 2. u vezi člana 18. stav 1, člana 18. stav 1. i člana 3. stav 1. i člana 17. stav 1. i 2. ZKP. Po oceni Vrhovnog суда, u pobijanoj presudi su savesno ocenjeni svi izvedeni dokazi pojedinačno i u vezi sa ostalim izvedenim dokazima. Nadalje, jasno i potpuno su utvrđene sve odlučne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke, i navedeni razlozi u pogledu ocene izvedenih dokaza. U tom smislu svestrano je ocenjena odbrana optuženog AA, njegovo priznanje dato u policiji u svojstvu osumnjičenog i prilikom prvog saslušanja od strane istražnog sudije, kao i kasnija odbrana optuženog, kojom prilikom je optuženi negirao izvršenje navedenih krivičnih dela. S tim u vezi, po oceni ovog суда, prvostepeni sud je naveo jasne i uverljive razloge, a na osnovu kojih je prihvatio kao verodostojno navedeno priznanje optuženog, imajući pri tome u vidu i ostale izvedene dokaze. Prema tome sledi, da navedeno priznanje optuženog nije dokaz na kojem se ne može zasnivati prvostepena presuda, te da je i pored toga, prvostepeni sud izveo i druge dokaze, kojima je navedeno priznanje optuženog potkrepljeno (priznanje ostalih optuženih i iskazi saslušanih svedoka, kako je sve to detaljno navedeno u obrazloženju prvostepene presude).

Iz istih razloga, neosnovano se i ћalbom branioca optuženog ĐĐ, advokata AG, pobija prvostepena presuda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. u vezi člana 352. ZKP. Naime, i u odnosu na tog optuženog savesno su ocenjeni svi izvedeni dokazi na glavnom pretresu i odbrana optuženog data u toku postupka, i u tom smislu su navedeni jasni i opširni razlozi u pobijanoj presudi.

Branilac optuženog ĐĐ, neosnovano u žalbi navodi da su razlozi presude suprotni stanju u spisu. U tom smislu u žalbi navodi da se optuženi ĐĐ u odnosu na radnju krivičnog dela iz tačke I - b izreke prvostepene presude nije izjašnjavao na zapisniku u policiji od 27.03.2003. godine, kako je to pogrešno navedeno u pobijanoj presudi. Vrhovni sud nalazi da razlozi prvostepene presude nisu u suprotnosti sa sadržinom spisa u navedenom delu, imajući u vidu da je u presudi navedeno da je optuženi ĐĐ, pored ostalih navedenih optuženih, u osnovi priznao izvršenje krivičnog dela, a na strani 27 poslednji stav, da nije priznao izvršenje krivičnog dela pod tačkom Ib izreke, u iskazu datom istražnom sudiji, i da se u tom delu u policiji 27.03.2003. godine nije izjašnjavao.

Neosnovani su navodi u žalbama optuženih AA, njegovog branioca advokata AB i branilaca optuženih EE i DD, da je pobijanu presudu doneo stvarno i mesno nadležan sud. Kako je prvostepeni sud pravilno utvrdio da se radi o krivičnom delu organizovanog kriminala, to je po oceni Vrhovnog suda stvarno i mesno nadležan Okružni sud u Beogradu – Posebno odeljenje, i to u smislu člana 12. stav 1. Zakona o izmenama Zakona o organizaciji nadležnosti državnih organa u suzbijanju organizovanog kriminala.

Što se tiče ostalih navoda u žalbama optuženih i njihovih branilaca, a koji se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povredu prava optuženih na odbranu, po oceni ovog suda, tim navodima se u suštini osporava valjanost postupka prilikom davanja iskaza optuženih u policiji i prilikom prvog saslušanja optuženih kod istražnog sudije i s tim u vezi navode brojne povrede odgovarajućih propisa, koje se odnose na zadržavanje optuženih u policiji, njihovo saslušanje i tretman tom prilikom. Kako je po oceni prvostepenog suda, prvostepena presuda, pored ostalih izvedenih dokaza, pravilno zasnovana iz napred navedenih razloga na priznanju optuženog AA, GG, ĐĐ i VV, datih u policiji i prilikom prvog saslušanja pred istražnim sudijom, i u vezi toga dati jasni i uverljivi razlozi u prvostepenoj presudi, to pomenuti navodi u žalbama ne predstavljaju bitnu povredu odredaba krivičnog postupka. S toga isti nemaju uticaja na donošenje pravilne i zakonite odluke.

Žalbama optuženih i njihovih branilaca neosnovano se pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Iz spisa predmeta i pobijane presude proizilazi da su odlučne činjenice u odnosu na krivično delo iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. i člana 22. KZ SRJ utvrđene na osnovu priznanja optuženih AA, GG, ĐĐ i JJ, datih u policiji, kao i na osnovu njihovog priznanja, osim optuženog ĐĐ, prilikom prvog saslušanja kod istražnog sudije. Pored toga, optuženi BB, priznao je izvršenje krivičnih dela prilikom prvog saslušanja pred istražnim sudijom. Nadalje, odlučne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke utvrđene su i na osnovu ostalih izvedenih dokaza (iskaza svedoka pribavljenih u smislu člana 504-j ZKP, izveštaja MUP-a Srbije broj 31534 od 20.11.2002. godine, pretresa napuštenih objekata "kk" i s tim u vezi oduzete droge, smeše za umikšavanje heroina, mlinu za kafu, prese za presovanje droge, specijalne vase, tri noža i kašićice od optuženog BB, nalaza i mišljenja veštaka iz Instituta za bezbednost, skice oduzete od EE, zapisnika o uviđaju istražnog sudije Okružnog suda u Požarevcu od 20.08.2003. godine, zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija od 26.03.2003. godine, optuženog VV i nalaza i mišljenja veštaka psihijatra). U odnosu na krivično delo iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. i 2. ZOOM-a RS, odlučne činjenice su utvrđene na osnovu navedenog zapisnika o pretresanju od 26.03.2003. godine, priznanja optuženog BB, zapisnika o saslušanju pred istražnim sudijom od 12.05.2003. godine, nalaza i mišljenja veštaka od 20.05.2003. godine i nalaza i mišljenja veštaka psihijatra).

U suštini navodi u žalbama optuženih i njihovih branilaca svode se na osporavanje zakonitosti u načinu pribavljanja navedenih iskaza optuženih, koji su priznali izvršenje krivičnih dela i s tim u vezi se osporava da su optuženi izvršili krivična dela zbog kojih su osuđeni prvostepenom presudom. Kako je po oceni Vrhovnog suda prvostepeni sud pravilno postupio, kada je odlučne činjenice, pored navedenih priznanja optuženih, utvrdio i na osnovu ostalih izvedenih dokaza navedenih u prethodnom stavu, to je činjenično stanje u odnosu na oba krivična dela i sve optužene, pravilno i potpuno utvrđeno. S toga sledi da se u žalbama neosnovano navodi da optuženi nisu izvršili navedena krivična dela, imajući u vidu detaljno ocenjenu odbranu optuženih datu u toku prvostepenog postupka, kao i ostale izvedene dokaze u smislu člana 352. ZKP.

Iako su tačni navodi u žalbama da je od ukupne količine droge, koju su optuženi stavili u promet, pronađen manji deo, kako je to navedeno u prvostepenoj presudi, Vrhovni sud nalazi da se tim navodima u žalbama ne dovodi u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, s obzirom na navedena priznanja optuženih, iskaze saslušanih svedoka, i ostale izvedene dokaze. U tom smislu, prvostepeni sud je pravilno utvrdio ukupan iznos droge koju su optuženi stavili u promet i za to je naveo uverljive razloge, polazeći od najpovoljnije varijante za svakog od optuženih, u odnosu na radnje krivičnog dela opisanog pod tačkom I izreke prvostepene presude. Polazeći od toga, Vrhovni sud nalazi da navodi u žalbama da nema materijalnih tragova – dokaza i da je pronađen samo manji iznos u odnosu na količinu droge zbog kojih su optuženi oglašeni krivim, ne opravdavaju oslobođanje optuženih od optužbe, niti ukidanje prvostepene presude. S tim u vezi se neosnovano navodi u žalbama da nije dokazano da su optuženi izvršili navedena krivična dela, tj. da "kada nema droge nema ni krivičnog dela".

Neosnovani su navodi u žalbama optuženih i njihovih branilaca da supstanca koju su optuženi stavljali u promet nije imala svojstva opojnih droga. Ova mogućnost, po oceni ovoga suda, pravilno je isključena od strane prvostepenog suda, imajući u vidu nalaz i mišljenje veštaka u odnosu na drogu koja je pronađena kod optuženih, kao i iz razloga navedenih na strani 77 stav 1 pobijane presude, da na ilegalnom tržištu vladaju stroga pravila ponasanja kada je u pitanju kupoprodaja droge i da su optuženi pojedinim licima u više navrata prodavali drogu. S toga je i po oceni ovog suda isključena mogućnost da prodata droga nije imala odgovarajuću čistoću i svojstva.

U žalbama optuženih i njihovih branilaca se neosnovano navodi da prvostepeni sud nije utvrdio postojanja svesti optuženih o zajedničkom delovanju i da prodaju droge nisu vršili u organizovanoj grupi. Vrhovni sud nalazi da su te činjenice pravilno utvrđene na osnovu navedenih priznanja optuženih. Pri tome valja imati u vidu da je optuženi AA bio organizator, da je optuženi BB drogu primao na čuvanje, istu miksovao i predavao ostalim optuženima radi dalje prodaje i da su radnje svakoz od optuženih detaljno opisane u izreci i obrazloženiu prvostepene

Ovakva odbrana optuženih, a koja se ponavlja i u žalbenom postupku, detaljno je ocenjena od strane prvostepenog suda, i u pobijanoj presudi su navedeni jasni i uverljivi razlozi, zbog kojih je prvostepeni sud našao da su optuženi izvršili navedena krivična dela. S`toga, Vrhovni sud, polazeći od razloga navedenih u pobijanoj presudi, nalazi da su sve odlučne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke, pravilno i potpuno utvrđene, te da s`toga navodi u žalbama optuženih i njihovih branioca ne dovode u pitanje pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja.

Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice i u odnosu na krivično delo iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM-a u odnosu na optužene AA i BB. U tom smislu prvostepeni sud je pravilno postupio kada je činjenice u odnosu na ovo krivično delo utvrdio na osnovu iskaza optuženog BB, datog istražnom sudiji 12.05.2003. godine, a iz koje proizilazi da mu je navedeno oružje, municiju i bombu na čuvanje dao optuženi AA. Kako je prvostepeni sud i u odnosu na ovo krivično delo u pobijanoj presudi svestrano ocenio odbrane optuženih, kao i ostale izvedene dokaze, to se žalbama tih optuženih i njihovih branilaca, neosnovano pobija činjenično stanje i u odnosu na krivično delo opisano pod tačkom II izreke prvostepene presude.

Neosnovano se žalbama optuženih i njihovih branilaca pobija prvostepena presuda zbog povrede krivičnog zakona. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud, nakon pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama svih optuženih stiču bitna obeležja krivičnog dela iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. i člana 22. KZ SRJ, a u radnjama optuženog AA i BB i krivično delo iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM-a. Naime, i po oceni ovog suda, radi se o krivičnom delu organizovanog kriminala u smislu člana 504-a ZKP. (S`toga se u žalbama optuženih i njihovih branilaca neosnovano dovodi u pitanje stvarna i mesna nadležnost Okružnog suda u Beogradu – Posebno odeljenje). Nadalje, iz činjeničnog stanja utvrđenog u pobijanoj presudi jasno proizilaze sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ, obzirom da su optuženi navedeno krivično delo izvršili sa direktnim umišljajem, kod kojih je postojala svest o pripadnosti kriminalnoj grupi i dogovor da vrše navedeni neodređeni broj krivičnih dela, a u kojoj je optuženi AA bio organizator. S`toga se u žalbama neosnovano navodi da u pobijanoj presudi nisu navedeni niti utvrđeni razlozi u vezi postojanja grupe, kao i saizvršilaštva optuženih, a time i bitnog obeležja ovog krivičnog dela. Kod takvog stanja stvari, Vrhovni sud nalazi da su neosnovani navodi u žalbi branilaca optuženog EE da se u radnjama ovog optuženog eventualno mogu sticati samo obeležja krivičnog dela iz člana 245. stav 1. KZ SRJ.

Žalbama optuženih AA, BB i njihovih branilaca, neosnovano se pobija prvostepena presuda zbog povrede krivičnog zakona i u odnosu na krivično delo iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM-a. Po oceni Vrhovnog suda prvostepeni sud je i u odnosu na ovo krivično delo pravilno primenio krivični zakon, imajući u vidu činjenično stanje, koje je pravilno i potpuno utvrđeno.

S`toga se navodima u žalbama optuženih i njihovih branilaca u odnosu na oba krivična dela neosnovano pobija prvostepena presuda, zbog povrede krivičnog zakona i s`tim u vezi povreda krivičnog zakona zasniva u suštini na tome da prvostepeni sud nije pravilno i potpuno utvrdio odlučne činjenice, te da je s`toga pogrešno primenio krivični zakon.

Osnovano se žalbom Okružnog javnog tužioca u Beogradu – Specijalnog tužioca pobija prvostepena presuda zbog odluke o kazni, u odnosu na optužene AA i EE. S`tim u vezi u žalbi Okružnog javnog tužioca se osnovano navodi da je prvostepeni sud obojici optuženih izrekao blage kazne. U odnosu na optuženog AA, kao organizatora grupe, prvostepeni sud je utvrdio pojedinačne kazne i izrekao jedinstvenu kaznu zatvora koja ne odgovara stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela i optuženog kao izvršioca. Optuženi AA je stvorio kriminalnu organizaciju koja je delovala u dugom vremenskom periodu, u međunarodnim razmerama, a koja je pribavila veliku imovinsku korist od koje je optuženi znatno veći deo pribavio za sebe. Nadalje, optuženi je krivično odgovoran za sva krivična dela koja su proizašla iz zločinačkog plana, bez obzira da li je optuženi neposredno učestvovao u izvršenju pojedinih krivičnih dela. S`toga su osnovani navodi Okružnog javnog tužioca da stoje razlozi za odmeravanje duže kazne zatvora optuženom za krivično delo iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. i člana 22. KZ SRJ. Prvostepeni sud je optuženom za krivično delo iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. i 2. ZOOM-a RS utvrdio minimum kazne propisane zakonom za to krivično delo, iako za to nisu postojali zakonski uslovi. Ovo iz razloga jer je optuženi dva puta osuđivan za isto krivično delo, te je s`toga i pored postojanja olakšavajućih okolnosti, neprihvatljiv stav prvostepenog suda da će se kaznom zatvora u trajanju od tri godine postići svrha kažnjavanja. Pri tome valja imati u vidu da je to krivično delo povezano i u funkciji sa delovanjem kriminalne grupe, koju je optuženi stvorio. S`toga je neprihvatljiv stav prvostepenog suda da se iste kazne za navedeno krivično delo (minimum zakonom propisan za to krivično delo), izreknu optuženom AA, koji je navedeno oružje, municiju i eksplozivne materije nabavio, i optuženom BB, koji je isto to oružje neovlašćeno držao.

Što se tiče optuženog EE, Vrhovni sud nalazi da se osnovano u žalbi Okružnog javnog tužioca – Specijalnog tužioca navodi da je prvostepeni sud pogrešno postupio kada je optuženom na osnovu člana 42. stav 1. tačka 2. KZ SRJ ublažio kaznu ispod zakonskog minimuma propisanog za to krivično delo. Naime, okolnosti navedene u pobijanoj presudi da je optuženi neosuđivan, da je prodao malu količinu droge (5 grama heroina), i da je pored toga, preduzeo samo jednu radnju miksovanja heroina, po oceni ovog suda ne mogu predstavljati osobito olakšavajuće okolnosti. Ovo pogotovo kada se ima u vidu stepen društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i da je optuženi u stvari pod tačkom I v stav prvi učestvovao u pripremi za prodaju pola kilograma heroina, pokazavši optuženom BB kako se miksuje i presuje heroin. S`toga su osnovani navodi u žalbi Okružnog javnog tužioca – Specijalnog tužioca da navedena okolnost, da optuženi EE nije osuđivan, ne može predstavljati osobito olakšavajuće okolnosti.

Vrhovni sud nalazi da utvrđene pojedinačne kazne i izrečena jedinstvena kazna u odnosu na optuženog AA, i izrečena kazna u odnosu na optuženog EE (minimum propisane zakonom za navedeno krivično delo), kako je to navedeno u izreci ove presude, odgovaraju stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela i optuženih kao izvršilaca, i da će se ovakvim kaznama postići svrha kažnjavanja propisana u članu 33. KZ SRJ.

Na osnovu člana 50. KZ SRJ u izrečene kazne optuženima AA i EE je uračunato vreme provedeno u pritvoru.

Shodno iznetom, neosnovano se žalbom optuženog AA, njegovog branioca advokata AB, a po članu 383. ZKP i žalbama advokata AŽ i AJ, kao i žalbom branioca optuženog EE pobija prvostepena presuda zbog odluke o kazni.

Neosnovano se žalbama optuženog BB, VV, njihovih branilaca i branilaca optuženih GG, DD i ĐĐ, pobija prvostepena presuda zbog odluke o kaznama. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u dovoljnoj meri cenio sve okolnosti, koje su od uticaja na visinu kazni optuženima. Pri tome je imao u vidu ulogu svakog od optuženih u delatnosti kriminalne grupe, brojnost preduzetih radnji i količinu droge koju su stavili u promet.

Iako su osnovani navodi u žalbi branioca optuženog VV, da je prvostepeni sud pogrešno postupio kada je samo na osnovu iskaza optuženog utvrdio da je optuženi osuđivan zbog krivičnog dela iz člana 245. KZ SRJ, Vrhovni sud nalazi da se neosnovano žalbama optuženog i njegovog branioca pobija prvostepena presuda zbog odluke o kazni. Ovo pogotovo kada se ima u vidu da je upravo optuženi isporučio najveći deo droge u ____ (najmanje sedam kilograma heroina), da je pored toga, neovlašćeno nabavio 203 grama heroina radi prodaje i da je osuđivan zbog krivičnog dela iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS. S`toga okolnosti da je optuženi krivično delo izvršio u stanju smanjene uračunljivosti, ali ne i bitno i da je oženjen i otac dvoje maloletne dece, ne opravdavaju izricanje blaže kazne, kako se to predlaže u žalbama optuženog i njegovog branioca.

U odnosu na optuženog BB, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u dovoljnoj meri cenio sve okolnosti od značaja na visinu pojedinačno utvrđenih i izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora. Naime, činjenica da je optuženi imao značajnu ulogu u okviru kriminalne grupe, da je najveći deo droge primio na čuvanje i izdavao drogu, istu miksovao i pripremao za prodaju, kao i da je optuženom za krivično delo iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. i 2. ZOOM-a RS utvrđen minimum kazne zakonom propisane za to krivično delo, i pored postojanja olakšavajućih okolnosti utvrđenih u prvostepenoj presudi, neopravdavaju izricanje blaže kazne optuženom. S`tim u vezi branilac optuženog u žalbi neosnovano navodi da je prvostepeni sud pogrešno postupio kada je propustio da kao olakšavajuću okolnost ceni priznanje optuženog i da je optuženi jedini priznao izvršenje krivičnih dela. Ovo iz razloga, jer iz spisa proizilazi da je optuženi, kasnije u toku prvostepenog postupka, porekao izvršenje krivičnih dela, te s`toga činjenica da je optuženi prilikom prvog saslušanja kod istražnog sudske priznao izvršenje krivičnih dela, ne može predstavljati olakšavajuću okolnost.

Što se tiče optuženog GG, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u dovoljnoj meri cenio sve utvrđene olakšavajuće okolnosti. S`tim u vezi, branilac optuženog u žalbi ne navodi nove okolnosti, koje nisu bile poznate i cenjene od strane prvostepenog suda. Nadalje, kako je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je optuženi učestvovao u izvršenju krivičnog dela iz člana 245. stav 2. u vezi stava 1. i člana 22. KZ SRJ, to je neosnovan navod u žalbi da je prvostepeni sud propustio da kao olakšavajuću okolnost ceni da je optuženi napred navedeno krivično delo izvršio u pomaganju. Pri tome je Vrhovni sud imao u vidu da je optuženi osuđivan, tako da po oceni ovog suda nisu ispunjeni uslovi za izricanje blaže kazne optuženom.

Po oceni Vrhovnog suda i žalbom branioca optuženog DD se neosnovano pobija prvostepena presuda zbog odluke o kazni. Prvostepeni sud je pravilno i u dovoljnoj meri cenio kao olakšavajuće okolnosti porodične prilike optuženog. Kako je optuženi dva puta osuđivan, to okolnosti navedene u žalbi branioca optuženog, da optuženi nije osuđivan zbog istovrsnog krivičnog dela ne opravdavaju izricanje blaže kazne optuženom.

Neosnovano se i žalbom branioca optuženog ĐĐ, pobija prvostepena presuda zbog odluke o kazni. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud i pored činjenice da optuženi nije osuđivan, nakon pravilne ocene svih okolnosti od uticaja na visinu kazne, optuženom nije izrekao prestrogu kaznu, imajući u vidu da je optuženi kriminalnu aktivnost ispoljio u većem broju slučajeva, kako je to sve utvrđeno u prvostepenoj presudi.

S`toga, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud u odnosu na ove optužene izrekao kazne zatvora, koje su srazmerne stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela (količini kriminalne aktivnosti svakog od tih optuženih), i optuženih kao izvršilaca, te da će se izrečenim kaznama postići svrha kažnjavanja propisana u članu 33. KZ SRJ.

Neosnovano se žalbom Okružnog javnog tužioca – Specijalnog tužioca i branilaca optuženih BB i GG, a žalbama optuženog AA, njegovih branilaca i branioca optuženog ĐĐ, u smislu člana 383. ZKP, pobija prvostepena presuda zbog odluke o oduzimanju imovinske koristi. Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je navedene optužene obaveza da plate imovinsku korist u iznosima navedenim u pobijanoj presudi. I pored činjenice da je odredbom člana 515. ZKP, propisana mogućnost da sud visinu iznosa imovinske koristi odredi po slobodnoj proceni, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je optužene obaveza da plaćanje navedenih iznosa. S`tim u vezi ovaj sud je imao u vidu da je prvostepeni sud pravilno pošao od nesporno utvrđenih činjenica i s`tim u vezi najmanje količine droge, primenjujući načelo u slučaju sumnje u korist optuženih, kao i razlike u ceni između nabavne i prodajne cene. Nadalje, iznose ostvarene imovinske koristi prvostepeni sud je pravilno utvrdio na osnovu navedenih priznanja optuženih, utvrdivši da su optuženi GG i ĐĐ, ostvarili imovinsku korist u najmanjim iznosima. S`tim u vezi, Vrhovni sud nalazi da su neosnovani i navodi u žalbama branilaca optuženih BB i GG, da optuženi navedene iznose nisu ostvarili po osnovu vršenja krivičnih dela za koje su osuđeni.

Imajući u vidu detaljne razloge na strani 83, 84 i 85 pobijane presude, ovaj sud nalazi da se navedenim žalbama prvostepena presuda neosnovano pobija po tom osnovu, kao i žalbom Okružnog javnog tužioca – Specijalnog tužioca u pogledu visine ostvarene imovinske koristi. Nadalje, u odnosu na žalbu Okružnog javnog tužioca, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada nije prihvatio navode tužioca iz tačke I a dispozitiva optužnice, a što se ponavlja i u žalbi, da je optuženi AA ostvario dobit na razlici u ceni i količini heroina za sebe i svoju kriminalnu grupu (strana 85 stav 2 prvostepene presude).

Neosnovano se žalbama branilaca optuženih VV i BB, pobija prvostepena presuda zbog odluke o troškovima krivičnog postupka. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je optužene VV i BB obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosima, kako je to navedeno u prvostepenoj presudi. Kako su optuženi oglašeni krivim zbog navedenih krivičnih dela, to ih je prvostepeni sud pravilno, na osnovu člana 193. ZKP obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka, imajući u vidu razloge navedene na strani 85 i 80 pobijane presude.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. i 391. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zoran Popović, s.r. Milena Inić-Drecun, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ